

VIỆT NAM CẦN CÓ VŨ KHÍ NGUYÊN TỬ

Vùng biển đảo Hoàng Sa, Trường Sa vốn thuộc chủ quyền của Việt Nam với những bằng chứng địa lý, lịch sử ... phù hợp công pháp quốc tế không thể chối cãi được nhưng Trung Quốc ý thể nước lớn vẫn lấn lướt ức hiếp một cách rất càn bậy. Không chỉ bắn giết nhiều binh sỹ, ngư phủ, cư dân Việt Nam, họ còn gây áp lực buộc các công ty nước ngoài hủy bỏ giao kèo tìm kiếm dầu khí ngoài khơi Việt Nam (Công ty BP của Anh năm 2007, Công ty ExxonMobil của Hoa Kỳ năm 2008).

Tháng tư năm 2009 và tháng tư năm 2010 họ ngược ngạo ra lệnh cấm ngư dân Việt Nam đánh cá trên Biển Đông từ 15 tháng 5 đến hết tháng 8.

Tháng 12 năm 2007, họ ban hành quyết định thành lập thành phố hành chính cấp huyện Tam Sa gồm ba quần đảo Hoàng Sa, Trung Sa (Macclesfield Bank) và Trường Sa đặt trực thuộc tỉnh Hải Nam là tỉnh mới được thành lập năm 1988, sau khi tách ra khỏi tỉnh Quảng Đông.

Không chỉ ức hiếp Việt Nam, năm 2007 vệ tinh thương mại của Anh còn khám phá một căn cứ tàu ngầm của Trung Quốc tại Yulin ở cực nam đảo Hải Nam. Căn cứ này có khả năng đồn trú một hạm đội lớn, có hầm trú ẩn cho tàu ngầm nguyên tử và cầu tàu cho mẫu hạm, giúp hải quân Trung Quốc hoạt động trong vùng Tây Thái Bình Dương và Ấn Độ Dương.

Tháng ba năm 2009 Trung Quốc cho tàu ngăn cản hoạt động “dò đáy biển” của chiếc USS Impeccable của Hoa Kỳ ngoài hải phận quốc tế tại một nơi cách bờ đảo Hải Nam 104 km về phía nam.

Tháng ba và tháng tư 2010 Trung Quốc cho thao dượt hải quân trong vùng Đông Nam Á xuống tận phía đông eo biển Malacca và thực tập oanh tạc các mục tiêu ngoài biển trong vùng Trường Sa. Mục đích của Trung Quốc là nói rộng hoạt động của hải quân ra vùng biển Nhật Bản, biển Phi Luật Tân, biển Indonesia gồm cả quần đảo Marianas và Palau sát với đảo Guam.

Đầu tháng 8 vừa qua họ lại mở cuộc tập trận hải quân trên quy mô rộng lớn được báo chí Trung Quốc tuyên bố là quan trọng chưa từng thấy từ ngày thành lập quân đội Trung Quốc.

Sau cuộc tập trận hải quân có bắn đạn thật ngoài khơi Biển Đông, từ ngày 3 tháng 8 năm 2010 Trung Quốc lại mở cuộc tập trận kéo dài 5 ngày ở Hà Nam và Sơn Đông với 12 000 binh lính, hàng trăm máy bay thuộc 7 loại khác nhau tham gia bên cạnh các đơn vị pháo cao xạ và tên lửa phòng không.

Cuối tháng 7 vừa qua Trung Quốc vừa thiết lập một căn cứ tên lửa mới tại Thiều Quan – Quảng Đông với các hỏa tiễn đạn đạo DF-21C và hỏa tiễn hành trình tầm xa CJ-10 có tầm bắn hơn 2.000 km, có thể vươn tới tận quần đảo Trường Sa và các cứ điểm Đông Nam Á.

Ngày 21 tháng 7 năm 2010, mạng “ tiexue.net ” thuộc hệ thống báo chí Trung Quốc, trong mục “ Diễn đàn hải quân ” đăng một bài viết nêu mấy khuyến nghị sau:

Một - Chính phủ phải tôn cao bãi ngầm Tăng Mẫu làm cho nó nổi hẳn trên mặt nước và xây dựng căn cứ quân sự và căn cứ không quân tại đó.

Hai – Thành lập liên minh khổng chế Biển Đông với Đài Loan.

Ba – Khoét sâu mâu thuẫn giữa mấy nước ASEAN để họ kiềm chế, chống đối lẫn nhau trong vấn đề Biển Đông.

Bốn – Đầu tư mạnh vào các hoạt động dụ dỗ, mua chuộc các chính đảng và tổ chức thân Trung Quốc tại Việt Nam, Philippine, Malaysia, Indonesia, ngầm ủng hộ họ nắm và giữ chính quyền, kịp thời giúp đỡ họ về mọi mặt để đặt cơ sở nội ứng.

Năm – Thường xuyên cử quân hạm đi tuần tra, thị uy tại Biển Đông, tiến hành tâm lý chiến, cũng như đe dọa quân sự với mấy nước có liên quan.

Sáu – Vừa đàm phán vừa làm tốt việc chuẩn bị chiến tranh, nắm cả hai tay và cả hai tay đều phải cứng rắn trên vấn đề chủ quyền lãnh thổ và lãnh hải, quyết không mơ hồ.

Lòng tham vô độ đã đẩy nhà cầm quyền Trung Quốc trâng tráo đến mức tháng 5 năm 2009 họ ngang nhiên cho công bố một bản đồ có hình cái lưỡi bò liếm gần hết Biển Đông, nói là vùng biển thuộc chủ quyền Trung Quốc. Tháng 3 năm nay, Cui Tiankai, trợ lý Bộ trưởng Ngoại giao Trung Quốc nhắn nhủ với hai quan chức cấp cao Mỹ viếng thăm Bắc Kinh rằng: Trung Quốc hiện xếp các tuyên bố chủ quyền đối với 1,3 triệu km² vùng Biển Đông thuộc loại “quyền lợi then chốt”. Trước đây Trung Quốc đã xem Đài Loan, Tây Tạng, Tân Cương là những vùng có “quyền lợi then chốt” với nghĩa là vùng Trung Quốc sẵn sàng dùng vũ lực để bảo vệ.

Sự trâng tráo tột độ này không chỉ khiến toàn dân Việt Nam muốn thét lên giận dữ (trừ một vài quan chức lãnh đạo ĐCSVN nào đó) mà đến cả Hoa Kỳ cũng phải lên tiếng.

Đôi đáp lời kêu gào “quyền lợi then chốt” của Trung Quốc, Hoa Kỳ cũng thẳng thừng tuyên bố: Tự do hàng hải trên Biển Đông là quyền thuộc “lợi ích quốc gia của Hoa Kỳ”. “Hoa Kỳ xem việc tự do lưu thông, tự do lui tới và sự tôn trọng luật lệ quốc tế trên Biển Đông phù hợp với quyền lợi của Hoa Kỳ”, là nguyên văn lời bà ngoại trưởng Hoa Kỳ phát đi từ Hà Nội, trên Diễn đàn Khu vực Asean.

Khi được hỏi về quan hệ chiến lược giữa Mỹ và Asean cho hiện tại và tương lai, bà Hillary Clinton còn rành rọt hơn:

“Tại Hội nghị các Bộ trưởng Asean năm ngoái, tôi đã thông báo Hoa Kỳ trở lại Đông Nam Á và đã cam kết sẽ làm việc với các nước Asean để nâng cao lợi ích và các giá trị mà chúng ta chia sẻ. Kể từ đó, chúng ta đã đạt được nhiều tiến triển và hôm nay tôi xin nhắc lại rằng Hoa Kỳ sẽ tiếp tục làm việc với từng nước thành viên Asean để thúc đẩy quan hệ đối tác giữa các quốc gia.”

Và, thế là, ngày 8 tháng 8 năm 2010 chiếc USS George Washington đã thăm Việt Nam. Đây là một siêu hàng không mẫu hạm hạt nhân lớn và hiện đại bậc nhất của Hoa Kỳ và thế giới, trọng tải

100.000 tấn, có thể mang theo đoàn thủy thủ 6.250 người cùng khoảng 80 phi cơ, bao gồm các chiến đấu cơ phản lực FA-18, phi cơ cảnh báo sớm trên không và chiếc E-2C Hawkeye .

Hai ngày sau, mới hôm qua, khu trục hạm USS John McCain lại vừa đến Việt Nam để xúc tiến các “ hoạt động luyện tập và trao đổi văn hóa ”.

Rõ ràng, không chỉ “ Chính quyền Obama đã chuẩn bị sẵn sàng để đưa mối bang giao Việt-Mỹ vào giai đoạn mới ” mà bà ngoại trưởng Hillary Clinton còn cần kẽ hơn: “ Chúng tôi quan niệm rằng không những mối quan hệ này phải xứng đáng với tầm quan trọng của nó, hơn thế nữa, nó là một phần của chiến lược nhằm củng cố sự hiện diện của Hoa Kỳ tại Châu Á Thái Bình Dương ”.

Tháng tư vừa qua tổng thống Obama đã mời thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng tham dự hội nghị thượng đỉnh về an toàn nguyên tử (Nuclear Security Summit) tại Washington. Càng nức lòng hơn khi người ta đọc thấy trên tờ “ Wall Street Journal ” ra ngày 3 tháng 8 năm 2010, ký giả Jay Solomon loan báo rằng bộ Ngoại giao Hoa Kỳ đang cùng Việt Nam tiến hành các thủ tục cần thiết để Việt Nam có thể tinh chế chất Uranium.

(Ai cũng biết nhân nguyên tử của Uranium 238 (U-238) ở trạng thái ít cân bằng nên nếu được bắn bằng một trung hòa tử có tốc độ thích hợp có thể bị vỡ và tạo thành phản ứng dây chuyền tỏa ra một khối năng lượng khổng lồ gây hiện tượng nổ trong vũ khí nguyên tử. Trong thiên nhiên thường chỉ có U-235 có nhân rất vững không thể bị bắn vỡ. U-238 thường chỉ chiếm 1 phần 140 trong Uran thiên nhiên. Kỹ thuật tinh chế và khoa học tính toán để có được một khối lượng U-238 tới hạn cần thiết cho việc sản xuất vũ khí nguyên tử là một bí mật bị ngăn cấm phổ biến).

Tin trên làm Trung Quốc hốt hoảng. Theo China Daily, ông Li QingGong, phó tổng thư ký Hội đồng Trung Quốc về Nghiên cứu Chính sách An ninh Quốc gia, tuyên bố: “ Chúng ta không thể làm ngơ trước tình hình này! ”

Ông Đặng Kiến Quân, phó chủ tịch Hiệp hội Kiểm soát và Giải trừ Vũ khí của Trung Quốc, thì phân bì: "Hoa Kỳ có chính sách không công bằng đối với các quốc gia khác nhau. Là nước chủ trương và kêu gọi các nước khác phi hạt nhân hóa nhưng Mỹ đã xem thường dư luận bằng việc thỏa thuận với Việt Nam khi cho phép nước này làm giàu Uranium ”.

Thật vậy, cả chính quyền Obama lẫn chính quyền George W. Bush đều đã từng đòi hỏi các quốc gia mong muốn có được sự hợp tác của Hoa Kỳ trong việc phát triển kỹ nghệ hạt nhân phải tuân thủ một điều kiện quan trọng: Các quốc gia này phải từ bỏ quyền tinh lọc Uranium. Điều kiện trên được áp dụng trong các hiệp ước hợp tác hạt nhân mà Tổng thống Obama đã ký kết với các Vương Quốc Ả Rập Thống Nhất (UAE) và Jordan.

Tuy nhiên, theo lời của giới chức trách Mỹ, Bộ Ngoại giao đang đưa ra một chuẩn mực khác dành cho Hà Nội vì các chính giới ngoại giao cho rằng rủi ro phổ biến hạt nhân tại Trung Đông lớn hơn tại Á Châu. Một chức trách Mỹ cho biết: “ Vì chúng tôi đặc biệt quan ngại về tình hình Iran và vì những mối đe dọa chạy đua vũ trang hạt nhân tại Trung Đông, chúng tôi tin tưởng rằng thỏa thuận giữa Hoa Kỳ và UAE là một khuôn mẫu cho mọi thỏa thuận trong khu vực này ”, nhưng “ Những

quan ngại như trên không đặt ra với châu Á. Tùy theo thực trạng của từng khu vực và của từng quốc gia, chúng tôi sẽ tiếp cận vấn đề một cách thích hợp ”.

Theo nguồn tin AFP, hai phụ tá quốc hội Mỹ nắm chắc diễn biến thảo luận, cho biết, chính quyền của Tổng thống Obama đã kết luận rằng nhiều khả năng “ Không thuyết phục nổi Việt Nam nhất trí với một cam kết không làm giàu nhiên liệu theo cách thức mà UAE đã ký kết với Hoa Kỳ ”.

Ông Đặng Kiến Quân tố cáo: “ Hoa Kỳ thách đố uy tín của chính mình và gây xáo trộn trật tự thế giới hiện tại ” nhưng mạng Sify của Ấn Độ cho rằng « Hợp tác Mỹ - Việt về hạt nhân có thể gây bất ổn định (**chỉ**) cho Trung Quốc ” và diễn giải: đây không phải là lần đầu tiên Washington không quan tâm đến quy định quốc tế về kiểm soát hạt nhân. Năm 2008, Hoa Kỳ đã ký thỏa thuận hợp tác công nghệ hạt nhân với Ấn Độ mặc dù New Delhi không ký kết vào Hiệp ước cấm phổ biến vũ khí hạt nhân, một điều kiện cần thiết để được chuyển giao công nghệ. Tương tự như vậy, được trợ giúp của Mỹ, Việt Nam sẽ được phép tinh lọc uranium trên lãnh thổ của mình.

Không biết rồi Mỹ có giúp Việt Nam chế tạo vũ khí nguyên tử hay không? Nhưng nghĩ rằng Việt Nam cần có vũ khí nguyên tử.

Việt Nam cần vũ khí nguyên tử chắc chắn không để đối chọi với bất cứ ai.

Việt Nam có vũ khí nguyên tử cũng không nhằm nã vào Trung Quốc mà để mong được nắm tay Trung Quốc thân ái, bình đẳng (nhưng khiêm nhường), thể theo đường lối: “ Việt Nam muốn bảo toàn lãnh thổ và lãnh hải tay phải phải nắm Hoa Kỳ, tay trái phải nắm Trung Quốc ”.

Hà Nội 11 tháng 8 năm 2010
 Nguyễn Thanh Giang
 nhà 6 – Tập thể Địa Vật lý Máy bay
 Từ Liêm – Hà Nội
 534 370

Số
 Trung Văn –
 Điện thoại: (04) 35

.
